

MAHAMAHADEVA
M. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR : MADRAS 41.

12512

பொதிகையி லெழுந்தருளிய
அகத்திய முனிவ ரருளிச்செய்த
ஷடாக்ஷா அந்தாதி என்னும்
ஆறெழுத்தந்தாதி.

அன்பளிப்பு இ. து.
திருவாரூர்

தியாகராய சுவாமிகளால்

பதிப்பிட்டுப் பட்டது.

க. க. கு. சி. ப. ம.

விமலசாரி முதலியார் குமாரர்

திருவேங்கடமுதலியார்

த. ம. து.

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபாணுவரி-புரட்டாசிரி.

ஆறெழுத்து கோவை துறை

காப்ப-சுண்பதி. நனை

மேரிசைகெண்ணை

கற்பகபிரஞ்சிகப்ரன் கற்கபிமுறச்சுவனப்
பொற்பகபிரஞ்சிகப்ரன் கற்கபிமுறச்சுவனப்
தன்மேலினாயாதிக் கவந்தவாண்சாப்பாமெம்
மெண்ணையையா மெய்தந்திக்

முருகர்துதி கட்டகோக்சலித் துறை.

ஆறுமுகமுண்டி பன்னிருதோறுமுண்டங் கையினி
லேறியவெறுண்டி வெற்றியபூமுண்டவல்லிசெய்ய
பீறியகிங்கந் துறை கிரவா கவன்'ம் வேண்கிங்கே
கறியபோது வருவான்துமா குருபாமேன.

நூல்.

ஆறெழுத்தாமெழுந் தவையாமென தங்கமெல்லாந்
தானந்தமாதி முயல்பொருள்கிசத்தாங்கமுநீ
மோனந்தமுன்னுள்கென்னுள்தன்னுள தென்னுளதா
லினந்தம்போக்கி வெண்ணியதாச்சிய வென்குருவே.
என்குருவேகிருடை யானந்தமோன மெழிற்சிவனார்
தன்குருவேபரை கிராறுகோலந் சமைந்தமமைப்
பின்குருவேவிந்து நாதம்பாம்பெரும்பெரொளிக்கு
முன்குருவேமுரு கோனமெழுத்தென்னுமூலங்களே.
மூலங்களேசிவஞ் சத்திவிந்தாயுன்னு முன்பிறந்த
சிலங்களேபுஞ்சசந்தாவுநின்வழிந்தேறியொரு
காலங்களேயொக்க வெகிங்கருப்புக் கடையினின்
கோலங்களேமுரு கோனமெழி'கின் குணக்குன்றமே.

கீகுன்றமேயன்பு ருள் னாதிருவித் துழு குமென
கீகுன்றமேழுரு க்கு லென் றன் கன்மத்தென மாற்றிடுங்கண்
கீகுன்றமேயெங்கு மாற்றெழுத்தாயருக் காட்டியபொற்
கண்கீகுன்றமேயண்ட பிண்டமொன்றாய்நின்ற சூத்திரமே. (ச)

திரமேழுருசு நின் னொறெழுத்தங்கிதன் னிந்தையற்றிப்
பரமேயிதென னுள் ளாணார்கோர்க்குமன்பர் பழவினைநிட
மேமேசுதையுட் பிறப்பறுங்கு ற்றபொழிபுநில
வரமேயெகக லமுஞ் சாகார்வெகத்தர் மானிலதே. (ரு)

நிலத்தேயிற்புட் பிற புமருங்கன்ம ரீங்குமிப்பு
தலத்தேயிறத்தெனமே யுருசாவென்ப னொறெழுத்தைப்
பிலத்தேயிடித்தவர்க் கிப் பான ன் னொறதத ப்மொள்ளு
சலத்தேயிறப்பரல்லாத் துண் னெ லுந் தடையிலேயே. (க)

தடையாதுபாசக் துருது மானையர் சாறுகி
லுந் ததுகாய முலயாது ளானு ளுக் கிண்பு
படைய தன்னைப் பலதீசகி லெய் ளொன் பபாத்துணறவா
புடைய தெவ்வெங்குந் சிவமாக்காட்டி நின் னொறெழுத்தே. (எ)

ஆறெழுத்தென் னையறியார்க்கள்கன்ம மறுக்கவப்பால்
வேறெழுத்தென் னெவண் னெறி லே யாக்கவ வேடயில்லை
தேறெழுத்தேதயன் னையுங் கருக்குழிச் சேறெழுதின
மாறெழுத்தந்தகன் மறன்புலத் தேயெ ன்றும்வொவா ரே. (அ)

வெளவுநின்றாட் கன் னிலாதேறகததை வெளவும்வஞ்சர்க்
கெவ்வழிமோசத்தற் கேதுவென்ற லெழுத தாறுளநின்
சவ்வரவ் வவண் பவ்வவ்வககர தன்னிலொன்றை
கெளவுவர்கெளவுவர் சொற்பிறந்தாற்றியக் காட்டுமதே. (க)

கதிசாட்டுமோரொழுக் தோரெழுத்தேவச்சுர காயந்தரும்
நிதிகாட்டுமோரெழுத்தேயுண் ணிரப்புநிரப்புமருண்
மதிகாட்டுமோரெழுத்தே ரொழுத்தே வண்ணுள்ளைததபொற்றாட்
நிதிகாட்டுமேருக நின் னொழுத்துள்ள சூத்திரமே (ங)

சூத்திரந்முடற்சக்காமேருவைச் சுற்றியரை
மாத்திரையற்சத்தர் குரியர்போய்வருந் வாசினைக்
சூத்திரலாயமட் டியோசத்திருந் துங் கருவனுச்
சூத்திரங்கைவரு நின் னொழுத்துந் தரிதெஞ்சர்க்கே (ய)

செஞ்செபொற்பீடத் தேஞ்செவிலய நீள்பொறிக
 ளஞ்செயிவைபெறு மாதாரஞ்சக்கியருணிலைவிட்
 டிஞ்சாதுணர்வு முருகன்றருந் துகிதுன்னுவற்கு
 செஞ்செவலன் தனக்குஞ்சரீமுஞ்சித்துமென்றே (யஉ)

ஒன்றேமுருகந் தி னொழுத்தோசையுலகமெல்லா
 நின்றேபலப்பாருணியொன்று நன்னென்று நீதவெவ்வே
 தன்றேசமையங்ளரி னாமாய்நின்ற வாதந்தீ
 ளன்றேதெளிந்தவர்க்கே கன்மமாயைய யிருளமுமே (யா)

இருளமுமெங்கு மென்பாய்நிரம்பு நிரவுமகன்
 மருளமுமயநெட மீசத்தக் குகர்க்கதன் மனறற்றுயர்ந்த
 பொருளாகோணதெனுள்ளோயறியபொறியுளநின்
 தருளருணுல வேலையுணதொழுத தாறுணவெ. (யஉ)

உன்னரிதாமுருகே னொழுத்தினை யுச்சரித்தாரீக்
 சென்னரிதாப்பொரு ளென்றிலையே யிறப்பிப்பிறப்பும்
 பின்னரிதாமிவை பேதனறிப்பேசிற்பிரமணிதத்
 தன்னதிகாரமுந் தப்பியாப்பானின்ற தானவனே. (யஉ)

தானவனாதி விநாயகனாந்முசன் சங்குசக்கா
 வானவனாந்நீலன் மயேனவானீசன் வடிவவையே
 யானவனாந்முசதச்சன்பாசம் யதகனமுரு
 டோனவனாந்மருசு தாரேபொருளெனக்கொண்டவனே (யஉ)

கொண்டனைகையிற் பொறைவெலன்பின்புறு கொக்கிசண்டாய்
 கண்டனைமஞ்ஞையுஞ் செவலுமாய்வரக் காரணத்திற்
 பண்டனையாது பகவணிப்போதவன் பாலனென
 விண்டனையாரெழுத் தாய்முகமானுடன் மேவியதே (யஉ)

மேவியவாதி சிவாயசதாசிவ வேலைகளி
 லாவியதம்பெரு மாமுசாவென்றுன் னொழுத்தேத
 தாவியவுள்ளம் தாகவெண்ணிறைத் தரித்துணையே
 கூவியபேர்கண்முன் னஞ்சலென்றேவந்துகடுவையே (யஉ)

கூடுவையன்பருள் ளாலயமென்னவுங்கடியிருந்
 தாடுவைதீமுருகே னொழுத்தினை யாரொருவர்
 தாடுவரீதியவர்கன்மந்தொடைத்து நாகரிததுப்
 போடுவைதீயென்று கண்டோரடைவா வற்புத்தியிதே (யஉ)

புதிமுரு கோளுறெழுத்தின் பொருளறிவச்

புதிசிவமாயெங்குமாப் பிறிற் சர்வமுற்

தகியுநியன் பார் க்கின்ற ஞானச் தெளிவுகரு

நத்தியுநியன்றி வேறில்லைவேதமுடிந்திடமே (101)

நடிந்திடப்பேச்சுற்ற மோனமொன்று ஞான முதல்வறிண்ணப்

படித்திடமேபலி பாசம்பகவிருட் பற்றற்றதும்

புடித்திடத்தாண்டென்ன நானென்னமாயையும் விட்டெனையுங்

புத்திடத்திப்புறத் தப்புறத்தானே உன் கடனுமதே (102)

பன்னமென்பா புரு கோளுறெழுத்தின் சனியையண்டே

பன்னமென்பாபு பலனமொன் றச்சுட்டரித்துள்ளாய்த்

பன்னமென்பாபு றநடபு - சைகற் றேசோதிபொத்தா

பன்னமென்பாபென்ன மென்பா நின்பாலன் நறிவதுவே. (103)

புறிவதுவேதநின் றுறெழுத் துதந்த த்தாவதுவே

புறிவதுவல்ல நுத் து - டுதன் - உதறவபருஞ்சித்திவாய்ச்

புறிவதுமப்பதந் துதெறவமத் துந் துதந் தமுட்டி

புறிவதுகண்ணிதன் னுன் னவதன்ந்த பன்னகனே (104)

தானவாறெழுத்தா ன் னெந்தவுந் துத் துதத்தெல்லாந்

தானவானென்ன றுருப்பண்ணவாந் துதயைத் தாங்குத்தற்கோ

தாரமாகி யமுட்டெழு துருவரு

மாதாவணாவு முபெருமதாயபுற தே ருபுத்தே. (105)

நெழுத்தாநின் நறியாகுமெரு முன்னியப்பாற்

பெறெழுத்தவ்வெழுத் தேயம்மைசேவி புறங்குள்பா

நெழுத்துஞ்சைடவானவர்தாமவ னோடுதம்மைச்

நெழுத்தாறுமோர் வேலாயெடுத்தருவுருவே (106)

ருவுருவாகிய செவ்வேண்முருகனஞ்சிந்தையுள்ளே

ருவுருவாய்தின்றவாறெழுத்தாயண்ண யாண்பெண்ணதென்

ருவுருவாய்க்கொள்ளப் பேரகாதவரவருள்ளத்திலே

ருவுருவெப்படி யப்படியேநின்ற காரணமே (107)

ரணகாரியம் ரண்டையுந்தாங்கிக் கடவுண்முன்னுட்

ரணஞான் முகமாப்பாவேசிப்ப பொங்கழலை

ரணவகாப்பதெனவேபருவுரு வாயநந்த

ரணபமுஞ் சங்காவேடமுநண்ணினதே. (108)

தலையுலகையாழை முகையாயமுருக மெய்நுளைய

லெண்ணினகாரிய மெல்லாந்சரும்பொரு ளெல்லையில்லாக்
கண்ணினனாறெழுத்தசன் மெய்ஞ்ஞானக் கருப்புயர்ந்த
மண்ணினும்விண்ணினு டியாவும்மானையுயர்ந்த மாமயமே

மாமய மாமுரு கோனாறெழுத்து மட்டற்றாரி
வோமயமாமவ்வ முவவுமகாய்ச்சமுத் தோங்கு முச்சிப்
பூமயமாய்ச்சிவமாய்ப் பனாயவப்பந் பொந்மொழிதி
மாமயமாய்வெங்குத் தானாபிருந்த ரகசியமே. (உக)

ரகசியமாமுரு கோனாறெழுத்தையம் தட்டிசுநிக்குச்
சுகசெயமன்றி யவசெய நிலைத் தொழிந்நடுத் தன்
முகசெயுந்தம்பந மோகவர்போத முண்ணளிப்போ
டகசெயமுச்சமுந் சங்கபிமட டு நு மாநியமே. (உக)

நுதிபலையங்க வெல்லாலைவளி யரன்முருகன்
சொறுமுக்கலந்து மாறுமுருகமுத் துநிக்கநிலைத்
கோதலிடமயில் கொண்டுதமாலெஞ்ஞான்கடப்ப
மோதயவஞ்செழுத் காறெழுத்தாஞ்ஞா நுற்பபபே. (உக)

கடர்சங் துசுக்கரம் வெருநுந்முவித் சுநினைஞனி
சுநிதண்டிசுசுப சுகாரம்வட்டேசுநரி வான்நரக
பிடரிநுஞ்சபாச வெளிபாறைமாளே முரமுசையம்
படருந்நடமுப்பொருந் யாதெழுத்தங்வு டரத்ததுவே. (கக)

பரந்தந்தனை வெய்கை பல்லாயிரமுட்பட் டேருவி
நிரத்தந்தாஞ்சுநம் பரவலம்மடாசுநினை றேருமுமாய்த்
நூற்கண்டியுலகெழுந் துநிசுஞ்ஞானநிதிதொம் மென்னதமுத்
தரஞ்ஞந்தரஞ்சங் கரஞ்சுநிபுமாய்நின்ற காதெழுத்தே. (கக)

எழுத்தாறுவெ ளான்றுபட்டே விக்ஞுத்து ளெழுத்ததொனி
வழுத்தாறுமு முருகன்பொற்றாடனை வைத்துணந்தே
பழுத்தோமையன்போ டுரவுடையாலும் பரமுனக்கென்
றழுத்தாதசத்தப் பிறவிக்கடல்விட் டகலரிதே. (கச)

பிறவிக்கட ல்குடற் சக்கரமாயி டெருஞ்சரக்கி
லறவித்தபத்தென்ப நாமச்சாணியயன்னைகபிண
லுறவித்தமந்தர மூன்றுணங்காமுன் னஞ்செழுத்துத்
துறவித்தவெட்டன் குகனாறெழுத்தின் சயசுந்தனே. (கரு)

செஞ்சோலை மலையாவிநன்குடி யாறுமென்பர்

பெண்பதாபென்னு ளாதாரமாம் வெவ்வேறுருவாம்

சத்தன்சருவ குருவஞ்சடாக்கரப் பேரொளிக்கே. (௩௬)

குருவானவைபன் சடாக்கரத்தாகமங் கூறிமுன்னே

பருவானவெட்ட வெழுபாருடையுணர் வற்றவிடம்

பொருவனெறிவு தெளிவாயளவற்ற பேரொளியா

பருவானதீத முருவாம்படிக்கனி வுற்றதுவே. (௩௭)

உற்றதுமெவ்விட மிவ்வண்ணமின்னதென் றோதநினைப்

பற்றதுபற்றற அம்மனப்பாவக மாணதெங்கே

பெற்றதெவ்வாந்தரமோ மூச்சுவிட்டது பின்பசைவாய்ச்

பொற்றதுசொற்றிடத் துண்டுளந்தேக்கித் துணுக்கென்றதே (௩௮)

துணுக்கென்றுபாமுன் சரணஞ்சரணெனைத் தோற்றியொரு

கணுக்கின்றுலையுடன் பூத்துகாய்த்துக கனிவடிவாய்த்

திணுக்கென்றுள்ளுடெழுஞ் செக்கரும்பைச்சையற் திங்களுமா

யணுக்கண்டதுண்டிலை யென்றேறிச் பாமானதுவே. (௩௯)

புரமானதாதிசிவமாத் சத்தியுற்பத்திமுத்தி

புரமானபார்வையுதுவிந்து நாதததுதிமொனந்

புரமானசற்குரு தேசிகநாடந் கிடாரித்தநந்

புரமாமகாரமுகார மோங்காரித்துச் சத்தந்ததே. (௪௦)

சத்தித்தவளவன் றுனையவன் வடன்வடியாய்

முத்தித்தபச்சை முழுமுதலாய்ச் சண்முகவடிவா

யத்தித்தறுசமயத்தொழி லாறுங்குமாறெழுத்தாய்ச்

சித்தித்தென்னுவினா யாடலண்டத்தின செய்கையதே, (௪௧)

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுததும்

பண்டித்ததற்சதகோடி மகாசித்திபண்ணுதற்காய்த்

அண்டத்துடலுயிராய பரைசெய்த ருத்திரத்தாற்

கண்டித்தநமசிவாயாவென வருக்காட்டியதே. (௪௨)

உருவானமூலமதுவட்ட தாஸிதமுள்ளின்புக்கோ

புருவாம்பிரணவச்சத்தி யுட்சவ்வுஞ்சருவாமயக்

குருவாமதோமுகமவ் வேதியாறுங்குளிர்த்தலிங்க

முகமானவையிளவகானே கண்டபடியானதுவே. (௪௩)

ஆன்மண்ணுறிதழ்நாற்சோணம் பரன்னறமுஞ்சுண்ணு
 மீனபின்முலமதுள்ளினெவ்வாசுமிவையுவந்த
 பானமிற்குமுகஞ்சத்திய்தேவி சொற்பார்வதியா
 டாணுயர்மந்திரநவ்வாசு நான்முகன்சக்கரமே (சச)

காமாயவைப்பறுசோணம் வெண்பத்திதழ்காண் குணம்தாற்
 தரமாயருளவுவப்பலங்கார முட்டிந்சையதாய்
 வரமாயசேவிறுமுருகம் காமமாமந்திரமே
 திரமாயகோதம நாராயணம் ரிசெய்கையதே (சரு)

அரிவன்னிசெம்மைமுந் சோணமுமுன்றிதழ்நீரலையாந்
 தரியுண்மைநவ்வாசுவஞ்சத்தி பார்வதிதாணுளதாய்
 பரியுண்ணேறுதாமச்சோ முகபம்பட்டாமதந்
 தெரியுண்மைமந்திரஞ்சுண்ணமுருக்திவ்வேசுவருசே (சக)

அடியானவாயு வறுபதுசோணபங் னுறிதழ்மேற்
 றிடியானிரண்டுணம்பொருட்டெபர்வவ்யுடேசலிங்கம்
 பிடியானசாம்பவி சத்திமுருகநகற்புருடபருட்
 பிடியானமந்திரமே வாமபேஷான் கோதமங்குளே (ச)

தோற்றியமான்து தூநிவட்டந் தொடுபிதழ்கண்
 டேற்றியவோதகுணம்வல்லுய் பாய்பற்றியேபிரியுந்
 சுற்றியபங்குள மனோன்மனரிதேவி யீசானமுருகம்
 போதறியவவ்வறி தீபுஞ்சகங்குள பூணமே (சஉ)

பூரணமாய்வாண்கா லணலபட்ட பூபியிவை
 சாரணமுலமுதநாணங் யோரிதழ்த்காமரைமேற்
 காரணவவ்வுமெனதுள்ளஞ் சு த்பிதைகாட்சியுமா
 யாரணயோக்பார்சத்தி தெவிநின்னங்காதே (ச)

காயுபிதழ்பத்தொடொன்றினு நின்றவெழுத்துறுப்பாங்
 காயமுட்டசக்கர மாலெழுக்காசுமேரர் சாத்ரமுயிர்
 பாயுப்திரணவமே பணாதோற்றம்பல சித்தற்கொண்
 டாயுமுட்டம்பொருளாவியும் வேட்சுழியானந்தமே (ரு)

சுளியாதொருவர்க்குத் தோயாதிதன்பர்க்குத் தோயும்வெட்ட
 வெளியாணையிலலைமெஞ்ஞா நனதீகம்விளங்கியசொற்
 தனியாதெழுத்துள்ள வாதாமாறொடு தற்படைவிட்
 டனியாதீர்த்துந் துருமுருகோளின்நததீசயமே

செய்யுதொழிநூல் சிவமும்புமுச்சுமையக

பெய்யுழாற்பரைநெற்றிக் கண்ணென்காட்சியுமாய்
 இசெயுமாயில்வேற்சத்தியாவுங் கைவேற்படையாற்
 இசெயுமன்பர்முன்னோங்காரவட்டத்துட்டோன்றியதே. ௫௨

கங்காரவட்டத்துளாதாமாறும் விட்டோங்கியரி
 நீங்காரவட்டத்துளே வித்துறாதபிணைச்சுடற்மேற்
 ாங்காம்பரசிவமாகியொன்றாகிப் பரவெளிநின்
 றுங்காரத்தாண்டவியா நெழுத்தாறுமுதத்தம்மையே. ௫௩

ஆறுமுகத்தம்மையேகாயி நின்னெழுத்தாறுபுரு
 வேறுமுகத்திற்கிலக்கோர் முக வில்லெவ்விணையச்
 சேறுமுகத்திக்குமராயியன்பர் சிறத்தத்துழைப
 பேறுமளித்தவட் குள்ளெழுத்தாந்தறம்பெண்ணொடியே. ௫௪

பெண்கொடியேபரமாயி சிவாய்பிரணவத்தி
 நண்கொடியேபுருகாயி குகாயிரவமுடையட்
 பண்கொடியேயென்னுளமே யிரவம்பகலும்விடா
 தண்கொடியாதிசுடாக்கரியிஸ்வாயம் பிசையே. ௫௫

அம்பிகையைம்பத்தோரக்கரிசசகரிய ஸ்பந்தமே
 தம்பிகைவெல்வினைச்சங்கரிசுவிசு^{சுவிசு}
 அம்பிகையைந்துடையாண்டொழில்வாசிச்சுந்தமென்து
 சும்பிகையம்பரவல்லி சடாக்கரிசுண்டலியே. ௫௬

குண்டலிபாரதிலக்குமிபார்வகோமனைட்ட
 மண்டலிசாம்பவிதேவி மதோன்மணிவாகிணிபர
 சண்டலிகாரியகாரியுகாரிசடாக்கரிமா
 னிண்டலியாண்டெண்ணிரண்டுருவாய், நின்றமின்னொளியே. ௫௭

மின்னொளியாயண்டபிண்டசராசரம்விண்ணுமண்ணுந்
 கண்டொளியானசடாக்கரிசாந்தசதாசிவமென்
 மின்னொளியிஸ்வரன்னுத்திரன் மாலயனோதரிதா
 மின்னொளியைவர்க்கு மாதாவுந்தையலுமானவளே. ௫௮

தாபிதாருருதெய்வம்பெறுசுவமற்றுமுள்ள
 தாவலையிட்டகாமிய மோதுஞ்சடாக்கரமென்
 தாத்தாமென்றனுடற்பொருளாவியருட்பலனின்
 தாத்தாவிந்தமுத்தெண்ணைக்காக்கூர்பராசத்தயே. ௫௯

பரச்சத்தியுத்தயிபாசுங்குசத்திபாஞ்சுடர்மா
 நிராசத்திநீறணிபுரணி காரணிதின்மலையாம்
 வராசத்தியாதிவங்காயிட்டவயிரவிந்
 தராசத்திருநதிசடாச்சுரிதிட்களத்தாண்டவியே

சு.

தாண்டவிகோரிமகிடாசுரண்சிரந்தட்டழிபத்
 திண்டவிபாகுபரங்குரமஞ்ஞலிளிசீராவம்
 பூண்டவிராகிதிராகிபொன்னம்மையென்புண்ணையத்
 தாண்டவப்பஞ்சசைபவல்லபாபெழுந்தானத்தியே

சு.

ஆதந்தியம்மையெ. புண்ணியபகாரசத்தி
 தாநந்தகாலவடவாச்சுனிசுசுப்புபா
 மாநந்திபேசுதமாமாநுதிநிவதிசுமழ்
 தேநந்திபூங்குழல்வால்புவன்திரிடையே

சு.

திரிபுரையாதெழுந்தாவாரிதங்கனிசித்தழுவத்
 கெரிபுரையம்பிவைவம்பனாவேற்கொண்டெறித்துயிரைப்
 பரிபுரையெண்ணுளமே கோயிஸ்ப்பற்றும்பாயலுமாய்
 மரிபுரையென்னகநின்னகமாச்சுகாண்டமாத்திங்கியே.

சு.

மாநங்கியன்பரிதவிக்கடலைவடவனலாய்க்
 கோதங்கிமுன்னைவினையபுங்குற்றையும்கோதியுள்ளத்
 தேநங்கிதின்றுவினாபாடும்பெண்பிள்ளையென்செவிக்கே
 போதங்கிலியையபுங்குவுல்லமாந்ருகியபூணமே.

சு.

பூணம்மையெனப்பேர்க்கும் யிறப்பைப்புணர்கிலியுங்
 காரணநின்னருட்காட்டிஞ்சுவ்வெனக்கன்னிகைநின்
 னாணகற்சொரூபம்மவநாக்குளையாதெழுத்தி
 னாணநர்ன்முகணைம்முகமாய்நின்றநாயகியே

சு.

நாயகிநின்னன்பாசத்தையற்சிக்கும்தந்தகடம்பத்
 தேயகிலாரமுஞ்சாந்தமுங்கொன்றைத்தொடையலுநின்
 சேயகிலாண்டமென்றேந்தியவாதிதிருமுடிக்கே
 யாயகிலாண்டமுந்தேக்குநின்னொழுத்தக்கரியே

சு.

ஹரிவோம்நமோத்துசிந்தம் மகரம்முதலவ்வளவுத்
 தெரிவானமந்திரமீராதெழுத்துநிச்சித்திப்பல
 வரிவாகியவண்டபிண்டசராசரம்பேதபெவ்வும்
 வரியானதுங்கண்டதவ்வஞ்சுவாயவசியென்பதே

சு.

६५५

45

66

௭௨

6. *Plot*

எது

১৫

அவ்வுழுவ்வுமவ்வுமா கிபிஸ் தீங்கொடை யங்கிலியுஞ்
சவ்வு ம்பனாசிவபா துங்கொங்கென் றசத்திரி ண்டு
மென சரவண பவ்வென் றஞ் னத்தொ ருணரு
ளெவ்வுமரி கூவி ண் னைபுந் தாங்கி தின்றோ முத்தே.

எ

அரிக்குமுதற் பொரு ளென்பொ ருளுந் மண்ட பிண்ட முமங்
சூரிக்குஞ்ச டாக்காதீ மானையப் பற்றுங் குணமறிந் துச்
சரிக்குந் தொழும்பார்க் குளா தாரா முருந் தங்குமிருண்
மரிக்கும்பரவென்பா குநின்பா தவ்வுழிப்படுமே

எ

வழிப்படுவா சலில்வா சியுள்வா சலில்வாங்கியப்பாற்
கழிப்படுமாநெழுந் தங்கியைக்கே ர்த்துச் சழித்தவல்லா
தழிப்படுந் தன் தலைமேலையன் னையெழுத்தஞ்செழுத் துங்
கழிப்பட்டுந் தின்புடனெ லையமா குங்கன வினுமே.

எ

கதமானமாயநி க்காயர் விட்டா னிச்சுட ச்ஞமுன்னே
மதமன பா வியைந் தன் வசமா க்கிவசியெனுமுற்
பதமான யெண்பிலாநெழுந் தேத்திநின்பா ததரி
சதமான யோகியழிபா மொக்காலமுஞ் சத்தியமே.

எ

சத்தியமலந் தோவின யுந் திந் தாநிலைமேற்
பத்தியதீயிற் சாக்கிந் தவ்வுழியுட்பா டுந் தி
முத்தியச ந் துக்கையுந் துவிமுடிவினுண் ணை
யத்தியசீ யனநிவமாம க்காரடீயி ன் னெறெழுத்தே.

அ

அநெழுத்தான நின்ற நந்தைமர்ப் பத்தோந் தாரத்திற்
செறெழுத்தோநெழுத் தைந் தெழுத்தீவ் தழுத்தீவ் தத்திவ
மாநெழுத்தங்கி டிவாப்தடா சலவா சப்புஞ்
துநெழுத் துண்ணெ டிந் தஞ்சிகையோகி க்கிதுற்பனமே.

அ

உற்பணமாகியவே ங்காரவட்டத் தைபூநுருவி
யற்பணமாக்கையினுண் னெனவொ ளுமக்கரததைச்
சற்பணபாடைக்குந் தாயவெத்தி க்கினுட்டாகியன்பா
நிற்பன யோகிதடசுழிய் துதுநிச்சயமே.

நிச்சிநிலாக்கொழுந் தாநெழுத்தங்கியெநின் மலமா
யுச்சியுமலமுநோ க்கிரண்டா ளைமத்தோநெழுத்தா
லச்சினைநாட்டி யிவாக்கிநிழ ட்டிநெஞ் சண்ட பிண்டம்
வச்சிரயோகம்வளர்ப்பவன் கயிரமகா சித்தனே.

'த்தனுஞ்சீவனுந்தேகமுமவாசியுட் செனவெய்யுட
'த்தனும்பாசமுமாறெழுத்தேத்திப்பதனமதாய்
'த்தனுங்கப்பலுங்காற்றுங்கடலுங்கயிறுங்கள்
'வத்தனும்பாதையும்பார்த்தோடுவாரீரையேறுவோ.

அசு

றுவதுகன்செவிமுக்குநாக்குநெஞ்சம் நிரண்டு
றுசெய்தநதாங்கததேநமதுகுருவெனவே
தறுவதாதுமந்தமுந்தாங்கிச்சுவநடுவா
றுஉலம்வணாபாறையுட்பார்ப்பதிவ்வாறெழுத்தே.

அரு

றுமெழுத்தோடுமுத்தாற்பெறவாசியையச்சமன்றி
பாறெழுத்தோடுமுத்தாற்குடவாளமிட்டந்தரந்த
பாறெழுத்தோடுமுத்தாற்குடவாளமிட்டந்தரந்த
பாறெழுத்தோடுமுத்தாற்குடவாளமிட்டந்தரந்த

அரு

அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா

அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா

அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா

அசு

அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா

அரு

அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா
அந்தத்திற்பிள்ளையாசியிலேயிடைபாக்கிவா

அரு

நாயகதீயனநா'ன்னதுநாமன்னதம்பலுன்னத
நாயகமென்னுந்தாமேதிரிசொல்லுந்தானிதந்தும்
போயகமும்புரமும்போன்றதாம்பரிபூரணத்தே
யாயகலாதிடமொன்றாகக்காட்சிபறப்பெற்றதே. கூ

பெற்றாளும்பொய் பிறப்பித்தாளும்பொய் பெண்டிர்அள்ளை
பொய், உற்றாரும்பொய் உலகதாரும்பொய்தம்முடம்புயிர்பெ
ய்க், கற்றார்கித்தலும்பொய்ச்சமயாதிக்கடவுளர்பொய்
முற்றாநிலவள்ளிபங்கெனக்கொன்பெய்யன்முன்னிற்கவே கூ

முன்னிற்பதாரவன்முன்னிற்பதாருமுருகனவ
னென்னிற்சூத்தன்னிமுறன்னிடமானவத்தன்மையைப்போல்
தன்னிற்சூத்தன்னிமுல்சூத்தத்தனோடுதழிவிப்பா
லுன்னிற்சூமுன்னிமுனாளுன்னிடத்திலே, மிக்கங்கே. கூ

ஒடுக்கமுந்தோற்றமுமுன்னையலதில்லையுன்னையுன்றா
படுக்கரட்சிக்கவும்பாரீரிருவினைப்பந்தமறு
மிடுக்கமுமின்பமுமில்லாதிடத்திலிருவருமற்
றடுக்கவமுன்றனைச்சென்றாடுகித்தம்வந்தாடினதே. கூ

ஆடினபம்பா'மோகயிரோவெறிந்தாண்டமோ
சாடினதாபரமோகசைமோனதென்றன்னையிருங்
காடினதம்மையாம்பனுமுன்றன்படுகுழிவிழ்ந்
தோடினதெவ்விடமவ்விடநீயென்றுணருவதே கூ

உணராதபோதமுறையாதுடம்பொருளாவியொன்றைப்
புணராதபோக்பிதையற்றேசாதிப்புலன்குழைய
மணராதவாச்சமகிழாதவான்றவள்ளிபங்கன்
கணமாகிலெனனைப்பிரியாச்சிவநின்றன்கண்வடிவே. கூ

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம்வாக்குமனமுமடி
முடிவாநிலாதமுடிவினைச்சூட்டிமுருகென்றே
படிசூத்தனிற்கண்டகாட்சிப்பிரவஞ்சப்பார்னையுற்றால்
விடியுந்திவாழுகிறிண்டுமொன்றேதெய்வம்கேதில்லையே
இல்லையுன்னென்பகிரண்டுஞ்சொல்லாதவிடமதுனைக்
கல்லுபுஞ்செய்யபயமுன்னையுங்கூட்டிக்கூனிபுதுதன்

தீதால்லையிற் போனவுயிருடன் கூடியுதவிசெய்யா
தல்லையிற்சுத்தந்தவாராகவன்பற்றாற்றுவுதே

கூசு

அரந்தனுமக்சளிப்புமீமின்னதென்னவோராகமத்தாற்
பாத்ததூம்பேசப்பட்டமையுமெங்குப் பரம்பாமாய்
நிரத்தலுமொன்றுநிலாதையுநினைப்புறப்
பிரத்தலுமெய்தலுமில்லாததோற்றநீயவ்வண்ணமே

நா

எவ்வண்ணமெவ்வுருவெவ்வுயிரெவ்வுளமென்றநியாயச்
செவ்வண்ணமென்கனுவனாயற்றநின்சேவடியாய்ச்
சவ்வண்ணமென்றன்சங்கரிக்கொதலுத்தான்கவரீர்த
தவ்வண்ணமாதமன்றபேசவையமறித்ததுவே

நாக

வையஞ்சலமங்கிகரல்பான்பலையிரிவான்முடியோ
டெய்யும்பரமுதம்சார்வதல்லாமெய்ப்பான்முருகா
தெய்யனநின்றநின்றாட்சிலம்போசைத்திருவினையிட
டையநின்றங்கமென்னச்சாமாய்நின்றவனத்தமே

நா ௨

அறெழுத்தந்தாதி

முற்றுப் பெறுதல்.

MAHAMAHOPADHYAYA
R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41
சிவராமம்.

திருவாஞ்சர்ப் பன்மணிமாவல.

— ❦ —

இஃது

ஆலக்ஷணவிளக்கம், நல்லூர்ப் புராண

முதலிபைவரியற்றிய

திருவாஞ்சர

வைத்தியாந தேசிகராற்

செய்யப்பெற்றது.

சென்னை

சுதேசமித்திரன் ஸ்டாம்பரஸில் அச்சிடப்பட்டது.

1913.

All rights Reserved.

விசே அணு 2)

[தபாங்குனி வேறு.

௨

சிவமயம்.

மு க வு னை.

—o—o—o—

திருவாநுர்ப் பன்னிரிமாலைபாசனங் முதலாதா
 கேஷத்திமானதும், சபக விடங்க கேஷத்திரங்களில்
 முதன்மை பெற்றதும், மகாலக்ஷ்மியே ஸ்ரீ பாத
 தாமனைக் கணவனுபடைய வழிபட்டஸ்தலமான நிறை
 செலவாக் திருவாநுர்ப் புறநிடங்காண்டிரொண்டூர்,
 ஸ்ரீ கணக வசந்தத் திராகேசன் மீதும், அவ்வூரில பாம்
 படைச சைவ ஆசாரிய வமிசத்தி ஸ்திதகவ டூர், இலக்
 கணக் கொத்து இயற்றிய சான் தேசிகரெனச சிறப்பு
 பெயர் வாய்ந்த திருவாவதிநிறையாநினததுச சுவாமி
 நாத தேசிகரால், “.....” என் கண்காணத் திருவா
 நுர்ப் சிறப்புநிலகும வைதநிப நாதனிலகண விளக
 கம் வகுத்துரை பெழுதினன்’ என்ற புறப்பொற்ற
 வ டூர், பொம்பைய புரதகாதிமுத்திசெனான் ஸ்ரீ சிவ
 ஞான பாயை சித்த சுவாமிநார லை சன்மாளிக்கப்பட்ட
 வ டூர், பலலசாணப் பெற்றையிட்டவ டூரான ஸ்ரீ
 வைத்திலகந தேசிகரார் செய்யப்பட்ட தென்பா
 தலத்தின மகிமையு, மியற்றியது பெ நமையும், நானி
 னத டூரையும் யாநெடுததுக கூ ருதல் மிகையேயாம்.
 இந்நூற்புதி இப்பொழுது சிடைப்புகரிதாகி விட்ட
 மையால் நடைத்த பிரதிபைகநொண்டி, அதுவும செல்
 விற்றுகரபாகா ணண்ணம் அசுபற்ற முபன்னை. பிழை
 மலிர்திராத தலியல் பாகையான் அரிஞா பொ நகதருள்
 வதோடு, அன்புகூருது எமக் கறிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

அதனிற றடையுருவண்ணம் தமக்குரிய அவநாச
 காலங்களிற் பரிசோதித்தல் முதலிய சகாயஞ் செய்த

சீகாழி ஸ்ரீமான் சபாநாயக முதலியாரவர்களது கலா சாலேத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பொன்னேனாதுவாரவர் ட்கும், தாங்களிடமிட விதவான் ஸ்ரீமத மதத்துத் தாண்டவாரப் பிள்ளை யவாகட்கும் எனறுங் கடப்பாடுடையேனாரினும், இதனை நேசிவகிலுமா பிரதிசெய்த லிறும் ஊகிவுதனிய மாபுடாம ஸ்ரீ முததைய முதலி யாரவர்கள் உபாசாரமும மறத்தற குரியதன்றும்.

இதுவேலிவக காலுஞ், இவர்களது சந்ததியார் கவரலுஞ் செய்யப பெற்ற அநேக நூல்களை வெளிப் படுத்த முயன்று வருகின்றேன். அவை எளிதில் நிறை வேறமாறு தி ருவ டுள கூட்டவேண்டு மென்றெல்லாம் வல்ல நடவுளை ஆனாலுங்குகிறேன்.

இலகண விளக்கப்பார்பரை

தருவாரு-சோமசுந்தர தேசிகன்

— 1890 —

இர்ப்தின்மா சகாகததா ராகிவிடா ரோகாற்பத்
தொமட்தின்ம டொனடே செபபுலிரோ—இமபர்புகழ்
வன்றிகநாதனநன் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்புத்த நாட்டித்தக கால.

கவி. வீரராகவ முதலியார்.

— 1890 —

சிறப்புப்பாயிரம்.

மண்டலம் போற்றந் தண்ணிய மதியு
ம நாமலர்க் கொன்றையந தாருந்
தண்ணி சரககுங் கங்கையு மறுகுஞ்
சடைரினில் வேயந்த ருள முக்குண்
அண்ணலா நிறையுஞ் செல்வமார் த நஞ்சீ
ராருரிற் பெருந்தகை தனக்குப்
பன்மணிமலை புணந்தனன் பரவும்
வைத்திய நாதசற் குருவே.

சிவமயம்.

திருவாழ்வார் பன்மணிமாலை.

—*—

காபடி-பெண்பா

மின்மணி மாலையென்பான் வீதிபாநுட்பப் பெயர்மான்
பன்மணி மாலையென்புறுந் து—முன்மணி
மோற்றுவன தாநியுட லீறுபெயரேகான துண்டுகைநீர்
சாத்தித வாநானி சாநா.

நூல்—பெண்பா

பூமேவுநாடிபான் காணுகுண்டுகித
தாமேவுவாளை பெயர் சா துமீவன்-நாலைவ
காவாநா வீதிவிடங்நா லோநா துண்டமலர்க்
காவாநா வீதிவிடங் கா.

க.

கலித்துறை

காவாயெனச் சிறுபெயர்வநதனைத் தினம்
கைக்கொழுது
நாவாப் தழுபபபுகழ்த் தென்பயன்கதி
நாடின முபமைத்
தேவாயத் தேவுககுங் கோவார் மணிப்பொற்
சிங்காதனஞ் சேர்
பூவார் மதிக் கண்ணி பாநாநா பிரான்பதம்
போற் றமினே.

உ.

விருத்தம்

மின்னெறித்த விரிசடைதாங்குமுன்
பன்னெறித் தவமாற்றிய பண்பினா
பொன்னெறித்த மெய்ப் புற்றிடங் கொண்டவர்க்
கென்னெறித் துணை பென்று தெளிவரே.

ங.

கலிலேத்துறை

தெனியாவுளத்தோடு மென்னுனி கண்ணீர்
 தெளித்தோடமுன்
 குனியாத மெய்யுங் குளிக்கும் வீறற்பாக
 கோல் கொளுவார்
 தனியாரிரங் கொண்டபொருள் சேயூர்தி
 தனியாவுளக
 குனியாவு மெனடு மின்னோடு முன்னோடு
 மார் காணிலே.

சு

கலிப்பா

காணாயன்மால் தகிர்முடி காணா ரிரமங்க
 கோணு மறை பொருமை கூறுத தரமன்றால்
 நாணாற் புன்றுமிழால் நா மேபுகல் வலிலேந்
 சேணார் மதினொரு தெவ்வு சுகாமணியே

ரு.

விருத்தம்

மணிமுடி யினையோர் தூவு மலர்மதுப
 பெருகசுவீதிக்
 தணிமுடி நெடுந்தேராழித
 தலத்திடைத்திரிகு மாநூப்
 பணிமுடி யெந்தைபுதா
 பணிந்தெழுத தைந்து மேததா
 பிணிமுடி யெழுதிறபபும
 பிறந்திறந் துழலுவாரே.

கூ.

உழுலு மதிலுமவுணரு பொருகை நொடியிலழிதா
 அழுலு நகைசொர்மறை முதலமலர்க் கமலைபணிபவர்
 சுழுலு மனமு மிலொர் தூரிசு மிலர் கண்மொத்தரு
 நிழுலுமல நுதுரைதிரைநிறைகொள்கடலுமுடையே எ.

உடையத வீசர் நடனவினோத புமை யொ நபாநர்வாழ்
 உடைமணிமாட நிறையொளி வீசுகமலை யணிவீதிவா
 யிடையிடு கூடையட கதுகூறுமவளொடு பேசவே
 யடைகுநாகி விலைகொடுசேர்வர் முதுணர் வாளரே. அ.

ஆராயமை மைமேயா பணிபுரிபுச் சிவானுச்
 துறா மணிப்பிறை யாகிய முடிபா னடி தொழுதோர்
 சிவ பிறை யின்மீனி ன் மிளிர் பொன் முடிபு ரு பொற்
 றுறாபொய் வஞ்சியா வினைசார்வா ரவந்தாமே. கூ.

கொம்பா

தாமன்பு வைத்த தெறி சைவத் தபோதனம் போ
 நைமாபெறுதா ன் மெய்துமோ—நாம
 னடலை யுடலாநாந் தானா யிரத்த
 நடலாடல் சேராம னுள். 10.

கலித்துறை

காரண சினன்பு தென்கண்டினை நெய் செட்டினு
 நன்மறவி
 துனை வந்தென்னை பெண் செர்ப்பவல்லன் ற டல்
 வா பொழுத்த
 யானை தரித்தகைந் தோனை புமைவண்டு
 வார் மடுகுத்
 தோனை யாலை பதிவாற வந்த
 சிவக்கொழுந்தே. 10க.

விருத்தம்

கொழுந்தழல் கொடுத்த சிங்கமும் பிவிழ்
 கொடுத்தவாடைபர் கமலேசர்
 செழுந்தலி மயட்டுந் தபதமாணித்தென்மான்
 நின்குன முடைக்கினுந் தினவார்
 விழுந்தகட் புனனுமுர்ப்பு முடிபங்கா
 வெறுழைத்தலத்து வேள் பகழி
 பழுந்தவந்து முதபசும் புண்வார் வெதுர்ப
 வனிமதித் தனல் சொரிந்தடலை. 10உ.

புய வதப்பு.

அடல்வேட முன்மேனி நந்தாவ ரத்தாதி
 பண்டத்தோர் தலைசெய்தொடையடைபச் சுமந்தன

அலரோனு மன்னோனை முன்பே யளித்தோனு
 மங்குற்றோர் பிறவிவாய மைவற்றின்றன
 அடுகோபா விம்மாமுழங்காம லைக்கேறு
 மந்தக்கோ னு முனையுரி யழிய பிணந்தன
 அணிவீழ மின்னார் மெலிந்தே யுளந்தொடு
 மன்புறறே தொடரவிடு பவிசைக் கொணர்தன
 மிடல்சாய வொன்னார் புரந்தாளெழுதகாவி
 வெம்பிநீரிக கொ னுவ வெரி கணையெதிர்தன
 வினையாடலென்னு வறிந்தோர் சொல்காநில்
 வெங்கட் போ விசையனாடு மிறகப பிணந்தன
 விரிபாடன் முன்னோகன் பண்பாட லிப்பாண
 விஞ்சைக்கே மணிகனக மழையுப் பொழிந்தன
 மிளிர்நரன்னா ன் முனிந்தானெனக்கூறு
 மென்சொற்பா விசையின் மிசை புனகித்தெழுந்தன
 படர்நீல மென்மலை பொன்பா விதழ்ந்தோதை
 பண்புப்பா னித்தவன பொன்பப் பொலிந்தன
 படிபாசற் பொன்னாடர் கண்டோர் மனப்போது
 பந்தித்தா டலிசையு லையத் திலிந்தன
 பணியாய பைநாக வெங்கோன் மணிநூய
 பந்திச்சூடி கையிலுல கிருகைக் கடிந்தன
 பணிவிச மின்விச வெண்பூ வினையதோடு
 பையாபொற்கோ டியர்மதிய நிகரத் திடந்தன
 கடலாடு விண்ணோர் கரிந்தேவிழக் கடுங்
 கங்குற்போலெழுகொடிய கடுவைக் தவர்த்தன
 கருதாத முன்னாலர் செந்தி ரிடைப் பூமி
 கம்பித்தே வ நுமறியை மழுவைப் புனைந்தன
 கரைமோது தண்ணீர் விசம்போர்ப் பணித்தோடு
 கம்பைக்கே மலையமுது தழுவக்குழைந்தன
 கமலேசர் வன்மீகர் சிங்காதனத்தியாகர்
 கம்பிக்கா தழகருயர் கனக புயங்களை

விருத்தம்.

புயங்கால் சீர்த்தொடு கண்ணாரங்கொண்ட
 புனிதர் பிரான்
 வயங்கா மலர்க்கோதை மணிசெய்யு மாளரின்
 மட நாரைகா
 ளியங்கார் செயத்தோதை நடமாடுகார்கால
 மெமொண்ணிலார்
 தயங்காழற் போலு முறைபட்ட துணைப்பட்ட
 தண்ணாரே

யசு.

தண்ணாரா படாதசங்கம் வண்ணினாள் கமலாலை
 தவழா நெள்ள
 முண்ணுண்ணு வறு நடங்கா தினதாழா ப்புகர் நாநா
 முறைப்பதல்லான்
 மண்ணுவார் பொய்ப் புகழை மறந்துமுறையாது
 வைப்பாய் வதனமுன்று
 கண்ணுதேவாகண்டாவிதிவிடங்கா கம்பிக்
 காதினனே

யநி.

காதிமகன் பெண்ணோறல் கண்டுங் கௌசலைரெல்
 லோதிமகன் மொல்லானுலக மென்கொல் காபமைத்தி
 ராதி மகன் போற்று திருவாளரீர் சோதி மக
 வீதிமக நாக மனெரித்து முறைசெய்தானே

யசு.

விருத்தம்.

செய்யிருந்தநெற்போ ருரிஞ்சியவடுத்
 தெண்ணிலா வுமிழ்திங்கள்
 மெய்யிருந்த வாளார் சோண்டினமன்
 கொடிவிடத்தொடு
 மையிருந்த கண்ணையும டுலைக்கொங்கையு
 மறைவழிப்படர் நூலபோற்
 பொய்யிருந்த நுண் ணிடையையுமுடையதென்
 புத்தியிற்பொன்மானே

யசு.

பொன்னங்குநிமி வரை குழைத்துப் புரந்தீயுட்டிம்

புரிசடையா

ரன்னம் பரிலும் வயலாந் தாடிக்கொருநா

ளணில் காளோ

வன்னம் படு மெப்ப்பசாப்பு விழிவிழியுற்றி நூந்து

பொழிபுனலுந்

தன்னந்தனியுந் தனிபடுபாநதுசாநுநீர

துயாமாந்நீரோ

மெ.

ஆற்றிடைச் செலலுமுக்கீநா

லசை நடைபுகதலீர்பூந்

தாற்றிடை யாமபையாநூத்

தாணுவைப் பிரிபாடுபோலக்

கூற்றிடைவிழியி லேனாந்

குருதிக்கொப்பளிக் கும் வேலான்

சேற்றிடைப் புரவார் பாலைசெலலுமோ

சொல்லுவினோ

மெ.

கொல்கணை நீலமுங் காந்தளந் சுந்தா

முத்தமும் வேங்குநா

கெல் சுடா மாமணிக் குன்றமும் மேகமு

மொங்கணு மேவுமால்

பல்குராநூழ் கழல்பயிரான் பங்குறை

கொற்றவை பற்றதாம்

செல்குரொனாது குறிஞ்சிவா ப்சசென்றன

மோவிற்பாகனே

மெ.

பாகிணைச் சுவைகற்பித்த பணிமொழியவர்

பொன்பூவென்

நுகிய வேணவா முன்றகறறி யாட்கொள்வ தென்றோ

கோகிலச் சோலையாருர்க் குளிர்நிலா வுமிழங்கூனல்

நாகிளந் திங்கட்கண்ணு நதிபொதி சடையினானே உக.

சடைமத்தத் தொடுதுத்தித் தறுகட் கட் செவியார்

புடைநெற்றி னககமலைச் செய்புனலிச் சைக் குருகீர்

தெடைமுத்து பொருவக் கட் வெரிமுத்துர்

புனைவெண்

படை புக்குத் தலைவார்க்கிர் படரைச் செப்பிடுமே ௨௨.

கலித்துரை.

செப்பத் தொலைவில் புகழ்க் காலைச் சின்னச் சேவடிசேர்

காயத்துடைய வடியா நன்மணி நாந்நொன்றி

முய்தது முன்றறஞ் செவ்வு நுது முதற்பதங்க

ளாய்த தொங்குபெரினு மாதமகுப பரிவிலனே ௨௩.

விருத்தம்

பரிவிலா திரிபுரமு கீறுசெப் பவனமேனி ானார்

நரியமால் சிரம மத்தோனொழி கமல்மானனையார்

தெரிவினா விதைகுடியை கோவுசெர்செயலினூ ரிபதால்

வரிகொளேழிசையரி மதர்சல

மலர் கொன் மாசினையே

௨௪.

பிச்சியார்

மாசுபறி தலைகெடுதூற் சமயபேத

மதங்களுந்தென் னுநார் வந்தவாறு

தெகுபெறு சனாயத்தி னென்றையாகத்

தி நயுளத்திலெண்ணியோ தெருவே வந்தார்

நாசியெனுங்குமிழா மெய்ச சண்பகத்தார்

நறைவாய்ச செங்குமுதத்தார் நல்லோ டெல்லாம்

பேசுமுதற் தாரையா விழிநீலத்தார்

பிறங்கு நகைமுல்லையார் பிச்சியாரே

௨௫.

வேண்பா

ஆரேயென் போல்மய லாற்றுவார பெண்பழியு

நேரே வரானினைத்தியே—ஆரேவெண்

சோதி விடங்கா சுடர்விடங்கா வாருநில்

வீதி விடங்கா மிக

௨௬.

விருத்தம்

மிகத்தமிழ்க்குத் திருவுள்ளமகிழ்மாறார்

பிரசிங்கா தனத்தியாக வினோத கேளாய்

சகத்தருநா லறியினுன்பெண் ணறிவுபேதைச்
தன்னாத்தா மெனனுமொழி சரதமரால்
மகத்தாரும் புரத்தினை யாபாமான்
மாயவடிவம் மறிந்தான் வளர்பூங் கோரி
லகத்தடிமை யாபரனை பொய்வேடத்தை
யறியாந் போபெனச்சொல் லாடினானே உள.

கலிப்பர

நாளொன்றுபோலு நகைமுடிவின்
மேனார்மணிப்பூந்
தோளென்றுந் தேய்ந்தது நகுபகத்
தெய்து மென்பா
கோளென்று நீங்கா வென்றெனஞ்ச
குடி கொண்டதென்னே
வாளென்றுபார்வை கொண்டார்வன்'கி
பொற்பதமே உய.

விருத்தம்

பொற்ற நனிமுது விட்டனைப்பூந் சடைக்
கற்றருசி லையினர்கமலை மாதார
முற்ற ந குணமிவர் முத்தரீ கிலா
சொற்பரு கிலரிவர் யாவர் சூழிலே உய.

கலித்துறை.

சூழப்பெற்றே முயர் பூங்கோரிலே
முறைசூழ்ந்து முன்பு
தாழப்பெற்றேந் தி நவாரூர்க் கடவுளைச்சந்தித்தி நர்
போழப் பெற்றே மெய்மனையன்பினரோடு
பொ நந்தியிங்கு
வாழப் பெற்றேமிகழ்ந்தோம் சுவர்க் காதிரில்
வாழ் வினையே உய.

விருத்தம்.

வாழ்வை யெமக்கருளிசர் மலைத்திரு
மாதொரு பக்கமுளார்

சூழ்வயலிற் கயல் வாவு மலர்ப்பொழில்

சூழ் கமலைக்கு நகே

தாழ்வுகரத்தனி போய்வரல் சொற்றவர்

தாவால் பொர்த்தனரால்

வீழ்வது பொற்கலை வீழ்வது கட்புனல்

வீழ்வது கைத்தொடியே

கக.

தொடிபபது மத்தக்கிரியு மொளிபபேமேழு

நூழ்கடலுஞ் சிங்கத்திற சுருங்கவேற்பே

முடிப்பது மரென வலகம் படைப்போம் வேறு

முற்றுவை வித்தையோ மொழியக்கேள்

மடிப்பதுமஞ் சிவப்பவொ டு பாவைவாசற்

கன்று சென்ற முதல் வன்ன மமராகாணக்

கடிப்பதுமவிதி நிறுத்ததி டுவாநூர்க்கே

கல்லாதொ டுவரையாங் காட்டுவோமே

கஉ.

கலிப்பா.

காட்டுசீர் மறைநாலும் பணிந்தவூர்

கமலபாது தவப்பே ரு கண்டவூர்

நீட்டுசீர் மதுரைநதனை யூர்ந்தவூர்

நீர்ந்த முன்றரைக்கோடியுஞ் சேர்ந்தவூர்

நாட்டுசீர்தகமிழ் மேன்மை படைத்தவூர்

நான்முகத்தனி றுத்திசை கண்டவூ

நாட்டு சீர்த்தடப்பூவற் புதத்திலூ

நுணாணா னாநூர் முதலூரதே

கங.

விருத்தம்.

ஊன்னிழி பொற்கனகம் போலொ நமா

முனிவன கைபோலேழ்

பாரன் மகப் போலிவளிழந்த

பைர் பூணளித்தலெளிதன்றே

சேன் செய்யுட்டமிழ்க் கோவைச்

செவியாபரணகடிகக்கை

வீரவாநூர்ப் பெருமானே

வீதி விடங்கப் பெருமானே

கச.

மாளாத வினையுடையார் பணிபாதவாநூர்
மாதா வீன்ற

தோளாத மணிநகையுந் தாந்தனன்
வீழ்ந் ததுமேல்பாற கடரு மிப்பாற்
முளாதே குவகரிது மாறப்பா லுண்டெங்கு ரம்பைத்
தங்நிச செல்வார்

ஆளாக்கிக் கொடுங்கூற்றங் கொலை நற்கப்
பயிற்றிய கூரயிலி னானே

நி.

ஆய்ச்சியார்.

ஆயில்கொண்டவிழிப்பாக ராநூர் வீதி
யாய்ச்சியார் செம்பவளவாரச்சியாரே

செயிர்கொண்ட பகைபலதுங் குலப் பேர்கொண்ட
சிறுமருங்கு லீற்றி பிழைக்குஞ் சொல்லேறுண்டோ
தயிர்கொண்ட வொரு குடத்தை யபலே வையுந்
தண்ணமுதங் கொண்டிபெருந் தவத்தோர்தங்க
முயிர்கொண்டவிருகுடத்தை யென்மேல்வையு
மயலாமுலக மையல் செய்யலாரே

நி. ௨.

செய்ச்சி கைமணி விளக்காற்
நிகுகினிருள சித்தாடு பணி

யையர் பிறந்தார பிறவாத வான
ரடைந்தார்க் கடையாலே

வெய்யகயவாயற்ற கோட்டு
விரிதீச செங்கட் பகலூருங்

கையர் பாகத்தெரிசுஞ்சிக்
கரியமேனிக கடுங்கூற்றே

நி. ௩.

கலித்துறை

கடியாவன விருப்பும் புனல் சேர்வதுங் காலுண்பது
முடியானடப்பது மோர்தவமோ முறையால் வணங்கிப்
படியாதரிக்கின்ற வாரூர்ப் பிராற்குப் பணிபுரியு
மடியாரசியவர்க் காட் செய்வதே தவமாவதுவே

நி. ௪.

விருத்தம்.

ஆவது மெழுகிறப் படைந்து மண்ணதாய்ப்
போவதுத் தளிர்ந்து ிர் பொருந்தவேண்டு வர்
காவருமவர் வயற்கு மலைமேலிய
தேவரகண்டரை சிந்திப்பாடகளை

ந.க.

கனையாய நறுநில மதுமோது
வயல்மேவு கமலேசனார்

வடோடாத லொருகோலின் ாநுதி
புரிசோழ வளநாடகே

வினையாடிகள் விழிகாணிலியல் லோ
விதென் பாவமெழுவாயோ

முனையாததாயுமோவி பொருதாலும்
வடோடாத முடிதாழ் வதே

ச.வி.

தாழாதசிறுவிதியு நெய்யாச செம்பொற்
முனைமான் முகலோருந் தரல்வேள்விக்கே

வாழாது முனிதனுமருள கொடுத்தவாரு
வள்ளலார் செவ்வந்தி மால்தாரார்

விழித வன்றினா தாம்போற் செல்வம்வேண்டினருக்
களிப்பது போன் மிளிர் பூங்கோதைக்

கேழாந முகமலர்க்குமுலை நேவிங்குந்

கிளர்புன லீந்தது நயனக்கெண்டைதானே

ச.க.

கெண்டைவிழி முத்தநும்பசசாளாவா

சலிற் டாரித்தேன் கிள்ளை நாயுடுந்

சண்டைசெயு மதன்கொடுங்கோல் விலக்குமென

முறைபிடுதல் சிறுநுகேவார்

பண்டை மதுநெறிபுரிந்தவாருநிற

செங்கை மழுப்படை போதாமற்

கண்டையமுங் கொண்டரியாசனத்திருந்தெப்

படி புனைங்காக்குமாறே.

ச.உ.

கலிப்பா.

ஆறுகொண்ட சடையாரு
 ராதி கொன்றைதகாரதுமின்னே
 நீறுகொண்ட மெய்யடிய
 ராகிக்கொளவும் பொறுப்பாரோ
 மாறுகொண்ட நாளொரு பு
 வந்தெடுத்தமாதொருத்தி
 வீறுகொண்ட நாசி கரம்
 வேறுக்கிவிட்டாரே

சுட

கலித்துணை

விட்டாரிலங்கையின் றலைனைப் பாட
 விரும்பிக் கண்ணாற்
 சுட்டார்மதனை புரவா ணரையரி
 சோரிகொண்டார்
 மட்டார் குவளைவயற் கமலேசா
 வளைபல்விற் குஞ்
 செட்டார் மதுரைபுரந்தா பொன்னுடெனத்
 தென்னிலமே

உச

விருத்தம்.

தென்மலைத் தமிழாருத் தியாகரென்பதுதான்வீரோ
 பொன்மலைபோலுங் கோபிற்பூவைய டெண்ணிலாரின்
 மின்மலை மநங்குலாளோ மெலவியல் வீதிதோறு
 நென்மலை கொள்வீரென்ன நிறைமுரசறைவித்தாளேசுரு
 வித்தாகி பொருமுன்று முதலான வாருர்
 மேவார்கள் போற்
 பித்தாகி நான்வா நெறப்போரி னாதோ
 பிறங்காழியூர்
 முத்தார் சுவட்டெல்லை தாபாதி நுப்பாய்
 முனைக்குறதலைப்
 பத்தார் படைக்கொண்டல் கைச்சங்கெனச்சங்கு
 படுபெளவமே

சுகூ.

பெளவத்தொலிபோல் மறைபாவப்
 பாவையன்னையார் நடமாடச்
 சைவத் தவர்பின் னின் று வின்னோர்
 தடங்கை கூப்பக் கருவிமுறை
 பைவர்க்கம் முன் னின்றியம்ப விருந்
 தந்திக் காப்புக்கொண்டருளுந்
 தெர்வப்பெருமா னணியாருந்
 சோர்பிறவிநாரோ

சுள.

உலித்துறை

தோதந்திர் நாவாவிருந் மேயுமணிமவுலித்
 தேவர்காணை
 லாத காதல் புர்பாம்பொருளார் விழாவறு
 வாளு போல்வா
 போருஞ் செய்யாத பூம்பாவை காணையுனக்
 கீவர பாறுங்
 லாருங் கொடிய முண்பபகை நூழி
 லடிய பவெற்களவினோ

சுஅ.

சீத்து விருத்தம்.

மனங்கொடுத்த நிலகண்ட ராருர்க்குக்
 கனகமடிக் காயிரமுங் கொடுக்கமேருத்
 தனங்கொடுத்த வெட்டவெளிச்சித்தாபபா
 தாணிபிற போர்ச் சிறிதேனுஞ் சாற்றமாட்டே
 மனங்கொடுத்த மணியொன்று வின்னோர்க்கீந்தோம்
 வயிற்றெரிவால் வித்தையெல்லாமறந்து போனோ
 மனங்கொடுத்து நம்பசியைத் தணிக்கவல்லார்க்
 கட்டமா சித்திபு நா மருளு வோமே

சுக.

அகவல்.

அரும்பொற் கலத்திலாழு தருந்தினர்
 மருங்கலவோட்டிற் காடியேற்றுண்ணவும்
 பழுதில் பொன்னநதுகில் பன்முறையுடுத்தோ
 ரிழைரிழைபவிழ்துகி விசைத்திசைத்துநிக்கவும்

2

MAHAMAHOPADHYAYA

JR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பளிதச்சாந்தம் பன்னீரணிந்தோர்
 வெளிமட்பூழி வேர்வையிற்பூசவுந்
 தநதக் கட்டிலிற்றளிரிணைத்தூரின் மேற்
 சந்தியம்பலத்திற் றடங்கையிற்றுயிலவு
 மதக்கரிநெடுந்தோர் வாய்பரிபூர்ந்தோர்
 பதத்தழற்பாலை பாற்றனிச் செல்லவு
 முரசு மூன்றிரட்டு முழுமணிமுன்றி
 லுரை செய்முட்டுற வேரிகூண்டொலிப்பவு
 பொற்றைநெண்குடை யரசு றுமததபரி
 முற்றை நக்கெழுநது முதுமுரம்பாகவுந்
 கண்டுமானிடா காழுறு செல்வ
 முண்டுடனக்கருதுவ 'ந்தாழி நீ மனனே
 யாலத்தானபன னந்தகோடியர் பணி
 மூலத்தான் முழுமுகல் முத்தி
 வரசுளி பொருத்தியை மணப்பப் பதியிலார்
 தெருவெலா பாணப்பசுசெய்தோன்
 கண்ணிமை பொருந்தினுங்கடவுணை
 தொண்டரெண்ணில ரிருக்குங்காவணந
 திறைவனடிக்காரிரம் பொன்னருப்பரிசு நுகிக்
 கோடிக்கு மப்பெயர் கொடுத்திடும் வள்ள
 லாரூர்க் கடவுளாவனே
 தீராச செல்வத் திருவுடையானே

விருத்தம்.

ஆனே றாமாநானூர் பூமியுளக்
 கமலமா மாநூர்க் கோதை
 தேனே றா மொழிக்குதலை தெளிந்ததிலை
 முளைத்ததிலைச்செவ்வாய் முத்த
 மீனேறுகடல் விடம்போற் கொலைகற்ற
 தலைபாழை விழியு மெவ்வா
 றானேறுகு நதி வெள்வேலுழவ விவண்மாட்
 டென் சொ லுரைக்கு மாநே

ருக.

கலிப்பா.

உரைத்தபொற்றரு நாட்டினும் வீறுமாரூர்
 காவிரி நாட்டினுள்ளோங்கியே
 தரைதலத்திடர் தீரப்பொன்னங் கனிதந்துளார்
 சொற்றமிழ்க் கோதைகோதையார்
 நிறைத்த மூன்றுநாளாறுபுராணர் மெய்
 நீக்கலக கொடியார கொடியாரளி
 யிறைத்த மென்குழலாரளியில் ஸவர்க்கில்லையேல்
 வைப மெவ்வண்ண முாவதே ௫௨.

விருத்தம்

உய்யானமிமைப்பிலர் தாருவினோங்குமாநா
 மையாநாளோ சேவடிசேர் முடிவள்ளலகைண்மோ
 செய்யாளிடை சொன்மலாழலசேர் குணங்கள்
 கையாலெழுதித்தரின் நீகலைக் கல்வியானே ௫௩.

பாண் கலித்துறை

கல்லாத செல்வக் கபவா தங்காவற கடுங்கடைகள்
 பல்லாரிந்திரிந்தாவதென பாணமுன் பாணனையோ
 ரல்லர் பொழு தினழைத்தான் மலை யமலனல்லால்
 வல்லா தம் பாடலறிந்தா கொடுப்பவர்
 மாநிலத்தே ௫௪.

கலிப்பா

மாணையணிந்த செங்கைவன் னில் யாருரயன்றால்
 கோணையடிபணிந்த கோதையை நீலாட்டுதிபாற்
 காணவிரிசுமுதக்கையாய் மறந்தனையோ
 தானைய மாபடு தக்கன்வேள்விச்சமரே ௫௫.

விருத்தம்

சமரநாடிக் கலக்காபிழைரின்றிச்
 சாற்றிலயன்மால் பதமுந்த ருவதா ப்
 பமர நாடித்தழக் கமலர் தூக்கின்வீராய்
 பத்தொன்றும் வெண்டாரைப் பரிதவிலே

குமரநாடகவடிவகருசிலொடும்

குரும்பை முலைவாரி தருபுங்குழலாளொடு
மமர! நாடாளாதேயாளுரான்ட

ததிசயமோ வந்திக்காப்பழநனாரே

நிசு.

கலிப்பா

அழகுக் காருமொவ்வா ரருமைத் தேவர்பிரான்
கழகத்தாரொலி கூர் கமலைக்காவலனார்
பழகக் கூறியசூள்பழதுற் றேகினர் போற்
குழகக் கோகிலமே கொடிதிற் கூவுதியே

நிள.

விருத்தம்

உதியாத தமிழ்மலை புனை கமலோசர்க் கோரறிவின்மா
மறை நாமத் தீதாரின் முன்னோ

விதியெழுத்துத்தீர்த பொருள் மெனி வில்லு
விளங்கு மதிசசடையான் விமலனார்க்குப்

பதியனந்தந தியனந்தம் பொன்னனந்தம் படையனந்தந்
தொடையனந்தம் பணிந் தோர்க்கீடிங்

கதியனந்தநி தியனந்தம் வடிவனந்தந் காவனந்தம்
பாவனந்தந் கருதுங்கா லே

நிஅ.

வலைச்சியார் விருத்தம்

கருவராதடி மையையாண்டரீல

கண்டதே வரகண்டர் கருத்தாலென்று

மருவராபுருவராயெல்லா மான

வண்ணலார் தேருரு மாளூர் தன்னில்

வெருவராவிடமேவிய முலைக்குன் றேந்தி

மீன்விற்கும் வலைவாணர் மெல்லியலாருக்

கொருவராற் புகழ்மொண்ண விருவராற்கு

முயிருண் ணுங் கயற்கும் விலையுரைக்கொணுதே நிசு.

கலிப்பா

ஒண்ணுதலிபாகர் மறையோது திருவாருர்
வண்ணமுறு சித்திரமு மாதரெனினுடேன்

நின்னமிது சேரியரை யாரறிவர் மின்னே
பெண்ணமுதமேயடிய னோடென் பிணக்கே கூடு.

மாம் விருத்தம்

பிணங்குசமயமெவைக்குங் கடவுளா னூர்ப்
பெருமாற்குக் கண்கொடுத்த பெருங்குலத்தோம்
அணங்குமணம் பேசவந்தமன்னா தூதாவ
கூற்றங்கணையெனபதறியாய் கொல்லோ
வணங்குவிசையற்கரிய கண்ணெ யொன்றோ
மாதிரைண்ணிரைவரை வதுவை செய்தே
மிணங்குதுவரைக்கரச னெமைப்பெண் தேட்டே
யெங்கணையொன்றால் வானமெய்தினனே கூடு.

கோற்றியார் விருத்தம்

எய்துமாலானூர்தம்மை
யிறைஞ்சுவீ ரென்பார் மென்பூப்
பெய்து மா லானுரெல்லாம்
பெருகவே பணிய வந்தி
ருய்து மா லென்று விண்ணோ
ருடனிகை கூறியன்பு
செய்து மால்பணியு மாநூர்ச்
சிறுநிடைக் கொற்றியாரே. கூடு.

கலிப்பா

கொற்றாரைவேல் கொள்முசுகுந்தன்
மதுவாதிபரங்
கற்றார்பணி தென்கமலையர்
பூணெனவோ
மற்றா னருமொவ்வாத மாலை
யோரு குலத்தார்
சொற்றார்கொண்டார் பாரந்தீர்த்தார்
வண்ணேடனுக்கே. கூடு.

தாழ்சை

கோடுகொண்ட கோளாந்தர்
 குடையுநந்தி நான்முகன்
 செங்கைகொண்ட கருவியுந
 தியாகரென்ற சின்னமும்
 வீடுகொண்ட பேர்வணங்கு
 நடனமும் பொன்மாரியும்
 விலக்கியுரா தூதுபோன
 விமலர் மேவுகமலையார்
 ஏடுகொண்ட வேர்தியு
 மிராகதேகசோதியு
 மிரத்தினமுததுமால்கொண்ட
 யானையும் பணிப்பிரா
 னாடுகொண்ட மணிரிழைத்த
 தோடுகொண்டவள்ளையு
 நஞ்சுகொண்டவிழியு மென்றென் னெஞ்சு
 கொண்டு போனதே.

சுச.

கலிப்பா

போனவினையின ரோது கமலையர்
 பூவையுமையொரு பாகனார்
 பானலணி திருமலை தருகிலர்
 பாவையுரிநிவாழுமோ
 கூனலிளமதி பாவியர வெழு
 கோடியுகமயலார் போலா
 மீனவதீர் கொடியாடவடுகளை
 வீரமதனமராடுமே.

சுநி.

விருத்தம்

ஆட்டுதொறுந் தொறுமது நாவாயிரத்தா
 லயில்கமலைத்தியா கைசரடியைப் போற்றித்

சீட்டுபுகழ் பெறுகளிமீயஞ் சத்திபுகைசெய்து
 மதுத்தசை யருந்தார் சித்திசேரார்
 கொட்டுமுலைமது நாமம்விண் ணைர் கொண்டார்
 கொழுந்தகையின் பெருமை மறைகூறக் கேள்
 வெட்டுமகமபலவினு முண்டசையவாலால் மெற்றெலுப்பு
 கைக்கொண்டாடென் விண்ணில் வெந்தே. கூக.

வெந்தரிருளொண் டொளி கறலும்
 வீரமவுலி நயுமாலே
 மொந்தகழற் கால்வள்ளல் பொருள்
 முற்றிதன் முன்னினை பைல்
 சந்தமுண் ணும் பூததொட்டுத்
 தண்ணை ஞார் சாத்தூதி
 வாய்த்தவுரிரைத் தருமலையின்
 மருந்தங்குணர்ந்து வருவாயே.

கூக.

வருமி னாவிரி புரியவெதிருமிற்
 மதுவினி தழிபின் மாலையர்
 கரிபையுரிசெய்த விறைவர்மறை பரில்
 கமலை பாலநு லாவிலார்
 கரியும் வரிவளோரின்முமுறைமுறை
 சரியுமிரு விழி யாபடா
 தெரிவையவர் நகைபுரிபா ரெரிவது
 தெரியுமதி யளிசீதமே.

கூக.

கார்காலம்-பின்னடிமடக்கு.

சீதமாமுலை வனங் கணந்துங்காலந்
 தீவினை மீயன் முலைவனங்க ணந்துங்கால
 மாதரார் மீமன்மை கரையுங்காலம்
 வருநீர்க்கணலர் மீமன்மை கரையுங்காலம்
 வெதநாரணன் பரவுந்தியாகாசர்
 வீதிவிடங்கப் பெருமான் விளங்கு மாருங்க்

காதலாம்பிரிவானம் பொழியுங்காலங்

கருவானம் பெருவானம் பொழியுங்காலம். 44.

காலனா நயிரனித்த கருணை வாரிதியே வேத
மூல நாயக மீம் பொன்னை முத்த மீம் பவளக்குன் றே
யால நாவயின்ற வாரு ரமுத மீம் யென்னுதன் னே
சூலநாட் கழித்தபாலிக் கென்கொ லீலா சாருமா றே எய்.

கலித்துறை

சாரார்புறங் கடந்தார் கமலேசர் தடங்கடல் வாய்க்
காராரு நஞ்சண் டிருந்தார் வியப்பென்பர் கட்டுரையார்
தீராடுதன் மெய்யை யுருக்கு நிலாவென்னு.

[திக் கொழுந்தை
யோராச லீகாரங்க ளுண்டி றவாம லிருப்பவ னே எக.

நாழிசை.

பனகவுச்சியுலகில்வீறு
பட நிறுத்த வெல்லையும்
பரவைகேள்வர் நதியிவிட்ட
பைம் பொனுற்றவாவியுந
தினகரன் பொன்னாடியான்
தெய்வவாழியிர தழுஞ்
செய்யகிணர் கிணிப் பதழுஞ்
சிவந்த நீதி வீதியும்
அளகமுற்றதேவர்மேவு
காவணத்தின் மேன்மை
மயனுமாலுமாலே தோறு
மடி வணங்கு கோயிலுங்
கனகரத்தின வரியணைத்
தியர்கராசர்வடிவமுங்
காணமாதவஞ் செய்யாத
கண்களென்ன கண்களே

கலித்துறை.

கண்ணுடற் பாவையாநூர்க்
 காயொளி களிழ்க்கும் வேலோர்
 தண்ணுடைக் கோதை வேண்டிக்
 கங்குல் நீசார்வநென் கொல்
 பெண்ணுடற் பாடாநூர்ப்
 பெருந்தகை கைலோபோலுந்
 திண்ணுடற்சீய வேறு
 திரிமுகக் கோலினோ.

எங்.

விருந்தம்.

எதேதென்பர் பிழைசெயினு
 மிம்மை மறுமைப்பலன் கொடுக்குங்
 காதே குழையா ராநூர்
 கழுநீர் மால்தாராதேல்
 நீதேர்குவ தொன்றில்லை யிந்த
 நீதியாறு றுயில்கொண் டணைவாயேல்
 மாதே யென்பா லவர் கனவில்
 வருவா ரின்பந் தருவாநூர்

எசு.

கலிப்பா.

தருவாநூர்தியில் வந்தே தக்கன் வரமெனப்பிறவி
 யொருவாநூர் கொறு முழன்றதனற் பயனுண்டோ
 மருவாநூர் அணிவார் வன்மீகம் பணிமனமே
 திருவாநூ ரறியாதார் சிவனோக மறியாதே

எரு.

கலித்துறை.

அறியார் புனைகின்ற காமர்விலையருளா ரிவன்மால்
 குறியாரெனச் சொலப்போன லறிவெனக்கூறுவரோ
 முறியா நறுமலர் தூவி விண்ணுடர் முடிபணிவார்
 மறியார் கரத்தைய ராநூர் நாளுமத நெய்தலே

எசு.

மாதங்கி விருத்தம்.

நெய்வாளுங் கொடுமரமு முடைய சீற்ற
 திருதரிறைக்கிராவணனா நெடியபேரு
 மொய்வாளு மாருயிருந் தந்தவாளுந்
 முத்தனார் புகழ்பாடு மாதங்கி
 மெய் வாளுங் கைவாளுந் மைவாட் கொண்ட
 விழிவாளுங் கண்டிருகி மெலிந்தோர் தம்மேற்
 கைவாளுந் பகழியுமா வினிற் கொள்காமன்
 கடிவாளி பொழிந்தினைத்தான் காயத்தானே என்.

ஆறு விருத்தம்.

காபமீனெனப்பூத்தபூம் பொய்கையிற்
 கம்புளையன்னங்காள்
 நேயமீனுநாரைகா னொரு மொழி
 நீசொலிற் பிழையுண்டோ
 மாயமீன் விழி மலையணி கமலையெம்
 வள்ளலார் வினவாரால்
 மேயமீன் விழி முத்தணிபொன்னென
 மெய்சிறந்திரிந்தேனே என்.

அடிமடக்கு-நாழிகை.

திரியுமலைவாய்ச்சங்கமே
 செம்பொன்மலைவாய்ச் சங்கமே
 திரையின்பாட்டுச் செவ்வழியே
 திக்கும் பாட்டுச் செவ்வழியே
 விரியுநிறம்பாலோதனமே
 மேவாதென்பாலோதனமே
 வெண்பூங்கண்டன்மாலையே
 விரும்பேன்கண்டன் மாலையே
 யுரியவெம்பாகுவலையமே
 யுரைக்கும்பாகு வலையமே

யோடும் பண்டசிறைகலமே
 யுடையேன் பண்டசிறைகலமே
 யரியவாயியளியீரே
 யறு மெனுவியளியீரே
 யாராமாநர் வள்ளலையே
 யழைராநர்வள்ளலையே

எக.

மருட்பா.

வள்ளமுலைச் சாந்தம் புலருமதிவெயர்க்கு
 மெள்ளரியகீல மிமைக்குபா-லுளமே
 பாரிடைப் படைபாநார்
 தேரிடமாசுமித் தேன்மொழியிடமே

அடு.

கலித்துறை.

இடங்கொண்டமாதினராநர் நாட்டிழையேகெற்புக்
 கடன்கொண்டவளவர் வேகறை கீபலிகைத்தருவன்
 விடங்கொண்டகண்ணமனாநர் வெதிருமின்பகையே
 வடங் கொண்ட கொங்கைமுன்னாள் கொடியேயெம்
 மணிக்கொடியே

அக.

விருத்தம்.

கொடிவிடையவர் குறு கலா நடையூர்
 பொடி படமுனிவர் பொலி கமலையின்வா
 படியவர் துதி செய் மாகர வொலிபரா
 படிமிசை யவரிவா பழ வினையறுமே

அஉ.

அறந்தவாதருளாழிமாலிந்தி
 னுலயத்தினமாநர் சிறந்ததா

மென வந்தசிங்காதனத்
 தியாகரைப் பணியாதார்

பிறந்த மேற்குல வேதியராயினும்
 பெருமதுக் குடித்தெல்லா

மறந்தபாதகரே யவரிம்மையு
 மிலந்தாமே

அங.

வேண்பா

இலவ விதழ்க்காம விடர்க்கொன் றுரைப்பன்
மலர்வனஞ் சூழங் கமலைவள்ளல்-கலவாயில்
கோடல்வேள் வந்தனிழி கும்பிட்டா லுய்யுரோ
ஆடல் வேள் சொர்புமம்

அசு.

வஞ்சித்துரை

அமரர்மா முடி-விமலமாமணி
கமலை நாயகர்-தமது பாதமே

அரு.

வஞ்சிப்பா.

பாதமோது பழவடியா
ரேதமேதுரிராள் பவர்
சொற்றவானோர் தொகுசிதலையின்
புற்றின்மேவு புரிசடையவ
ரறைபரையொடு மதிகரிபரி
மறைகறங்கொலி மறையாநு
ருறையுந்திருவடியாரச்சோது
மிருவினை நீங்காரின்பம் யாமுறவே.

அசு.

குறம் வீரத்தம்

முறத்தினிறை நெற்கொடுவா கைகாட்டம்மே
பல்லி மொழிநன்றுன்பா
ஹத்திருவாநர்ப் பெருமான் வருவாரெங்கள்
குறிபொய்யா துறைப்பக்கேளாய்
திறத்தின் மரையேற்றைப் பயந்தோன் குறிகற்பா
னெங்குலத்திற் சேர்ந்தான் சேயோன்
குறத்திகுறிவழி செல்லலா
ஹத்தமவோதியனென்றே கூறுவீரே.

அள

வேண்பா.

கூறிவாயான் விடுத்தகொண்டல் வரத்தாழ்த்ததென்கொ
ளறிவருஞ்செஞ்சடையாராரு—ரேறுகைவா

ராடுந்தீக கூத்தர்க் கருள்புரிமால்காணாதா
ராடுந்தீக கூத்தர்க் கவா.

அஅ

கலிப்பா

வாவும் விடையாநர் வள்ளலருளில்லாருக்கி
பாவுங்கொடுப்பவருமில்லை யவ்வளவோ
மேவுஞ்சிந்தாமணியும் வெம்பாலாம் வேலாமைங்
காவந்தருபசுவங் கற்பசு நாங் கண்டே.

அக

கலித்தாழிசை.

ஏரால்விழியால் சொப்தினேன் மடநாராய்
ஏராம் போதாவே செங்கால் வெண்குருகே
தாராநாட்டொளி பூகத கமிக்கை நறுத்துளி தூங்கும்
வாராருஞ்சடையார்க் கென் னைபல் நீர்மொழியீரே. கூ

கலித்துறை.

மொழி டித்தமி மொவியாநாவோ பின்முருகமையப்
பொழி டித்தக்கா விடைநீத்த மாந்தமை பூந்துகிலங்
கழி டித்த மாலையும்பூணுங் கலையுங்கனக மெய்யும்
விழி டித்தமேவலிற் சாபசப்பூந்தமைழமின்னினுக்கேகுக

விருத்தம்.

மின்னாட்டுஞ்சடர் மழுவான் விதிவிடங்கப் பெருமான்
விளங்குமாநர்

மண்ணாட்டி லதிகமெனச் சோணாட்டிலாருரில்
வந்தாரென்று

விந் நாட்டிலிவ்வூரிலெய்தாமற்றவந்தான
மியற்றியந்தப்

பொன்னாட்டிற் புககினையும் பூரியர்
பேதைமையை பெவர் போக்குவாரே

கூஉ.

கலித்துறை.

போகத்துமையவள் காணுங் கொடுக்கடிப்

[பொற் பிடைத்தி

யாகக் கடவுள் கமலை நண்பாவொரு சிற்றிடைமின்

மாகத்தவி! மதிவாண் முகத்தேவிடம் வாய்த்த விழி
மோகக்கநங்கடற்கே யெனதாவி முழுக்குண்டதே கூட

விருத்தம்.

குண்டர்விழி குருடாக விழிதாம் பெற்றுங்
குளி புனலல்லினக் கிட்டுங் கூசாதேமுன்
கண்டவுமைப் புறமென்று மிநாற்றாது
காரிகைபால் விடுத்துமிசை காட்டலாலே
வெண்டரள வச்சிரமா ணிக்கச சோதி
வீரசிங்கா தனத்தியாக வினோதனாரே
யண்டமெலாந் தொண்டருமக குண்டானாலு
மாநூர்வாழ் திருத்தொண்டரதிகர்தாமே கூட

தாழ்கை.

அதிகமாலோவி மீமனிபொன்பரப்பியல்லமந
தாழிவிழ்த லுற்றுமிக்க வலைகலைப் பொருந்திய
புதியசோதி மணியெறிநது கண்கணர் நிரமபியே
பொன்னியொத்த கன்னி கங்கை
பொன் மணக்கினமோ
மதிமுகத்துமாத லேழிகைக்குவான மாதர்சீர்
மகரவீணை மறைபினுணும் வச்சரமாட வீதியுங்
கதிசெய் தெவ்வவானியு முழக்கறாத கமலையார்
கனகாரரி பொழியும வீரகண்ட யநதியாகரே கூடு

வேண்பா.

ஆக மலைநெரா ரக்காரி நாடநன்று
மாகமலேகோரில் கொண்டவள்ளலார்—நாகமலை
வெண்கமல மேல்முடியார் வீறடியா ரேவலற்கா
வண்கமல மேல்வாழும் நா.

கூட

விருத்தம்.

மாமகளுங் வண்கணமுமயங்கி நடமபுரி கமலை
வள்ளல் பாகத்
தேமகளுங் கீழிமையோர் தெரிவையர்குள்
நாணமிலார் சிலருண்டாமால்

பூமகனும் பூமகனும் வழங்காத புல்லரையும்
 புல்லினர்பா
 மூமகனும் புகழ்மகனும்வரிடத்துத் தாம்புகுத
 நாணினாரே.

கூன

வேண்டிறை.

நாணரவப்பொற்சிலையார் நகைமணிக்கோரிற் மமலை
 நாடும்வள எஸ்
 மாணரவத்தலையுடன் வருஞ்சுரஞ்செய்தென வுள்ளம
 வ நந்தலையு
 பூணரவத்தானைகளன் போற் றேவரக்
 கடிதூர்ந்தே
 பூணரவ மாரில்பாடில் நம்முரிடைபிற்
 சேர்த்துவனே.

கூ. பு.

விடுத்தம்.

சேர்க்கிறை தோட்டழகர் பரவாதபூவை வண்ணன்
 றேடிக்காணு
 வார்க்கிறை கிண்கிணிக்கா லாநூர் பூங்கோயிற்
 கலரும் வாசம்
 போர்க்கின்ற சுண்ண மங் கண்ணிரையாதபுலவோர்கள்
 போற்றியபோற்றிக்
 தூர்க்கின்ற பணிபூணுந் தோகுக் கிறை பணிபுரியுந்
 தொண்டினார்க்கே

கூ. கூ.

வேண்பா.

தொண்டர்க் கெளிதா குஞ்சுளா மணிமௌலி
 ண்டர்க்குக் காண்டற் கரிதா கும்—விண்டருநூல்
 ாற்றும லா லயர்தாந் ததையென்றும் கேள்வரென்றும்
 ி ாற்றும லா லயர்தாட்பூ

கூ.

(முற்றிற்று.)

தியாகேசனடிகளே சா.நம்.

தீப்புத்தகம் வேண்டுவோர் திருவாரூர் நகர மடத்துத்
தேரு சுவாமிநாத தேசிகரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
